

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 18C/404/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415217748
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Rajňák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4415217748.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudcom JUDr. Petrom Rajňákom v spore žalobcu: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, proti žalovanej: Mgr. O. X., I. Y., V. XX.XX.XXXX, P. Q., Š. X, právne zastúpená: Mgr. Elena Szabóová, advokátka, Hlavné nám. 7, Nové Zámky, štátny občan SR o zaplatenie 7 293,61 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1 200,-eur v 12 rovnakých mesačných splátkach po 100 eur až do vyrovnania pod hrozbou straty výhody splátok, prvú splátku zaplatí žalovaná žalobcovi do konca mesiaca, v ktorom tejto rozsudok nadobudne právoplatnosť.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou na súd dňa 28.08.2015 domáhal , aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 7293,61 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % od 31.12.2014 až do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.02.2014 uzavrel žalobca ako poisťiteľ poistnú zmluvu číslo 6814754054 s účinnosťou od 25.02.2014. Dňa 23.08.2014 došlo k škodovej udalosti tak, že žalovaná nedala prednosť v jazde na križovatke a narazila do motorového vozidla. Žalovaný vyplatil dňa 06.10.2014 poškodenému z poistnej zmluvy poistné plnenie vo výške 7293,61 eur . Žalobca listom zo dňa 11.12.2014 požiadal žalovanú o náhradu vyplateného poistného plnenia vo výške 7293,61 eur, ktoré za neho vyplatil poškodenému. Žalovaná túto sumu neuhradila. Žalobca poukázal na § 813 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého , ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho práva na poisťiteľa.

2. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. značka 18C 404/2015 - 223 zo dňa 17.10.2017 tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 2400,-eur v 12 rovnakých mesačných splátkach po 200,-eur až do vyrovnania, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Krajský súd v Nitre ako súd druhej inštancie rozsudok súdu prvej inštancie uznesením sp.zn.: 12Co 41/2018 - 259 zo dňa 20.01.2019 v zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení Okrem iného konštatoval, že odôvodnenie zamietajúcej časti výroku rozsudku súdu prvej inštancie nie je dostatočné. Nie je najmä zrejmé, prečo súd považoval za primerané zníženie náhrady škody práve na cca 30 %, teda celkovo o cca 70 % , keď sama žalovaná navrhovala zníženie o 50 %. Poukázal na to, že v zásade bolo potrebné vychádzať

z toho, že škodu spôsobila práve žalovaná, keď ako účastníčka cestnej premávky nedala pri jazde na bicykli prednosť motorovému vozidlu pri vchádzaní z vedľajšej na hlavnú cestu. Poukázal ďalej na to, že súd má pri uplatnení moderačnej zásady zhodnotiť sociálnu situáciu tak škodcu, ako aj poškodeného (nie situáciu poisťovne, ktorá nie je poškodenou osobou, pretože na ňu prešlo len právo konkrétnej poškodenej osoby) a to najmä v súvislosti s tým, ako spôsobenie škody zasiahlo do sociálnej situácie poškodenej osoby) a ako bude postihnutá sociálna situácia škodcu, ak ho súd zaviazal nahradiť škodu v plnom rozsahu. Poukázal ďalej na to, že žalobca v podanej žalobe, okrem istiny požadoval aj úrok z omeškania, súd prvej inštancie v rozsudku nijako nezodôvodnil, prečo žalobcovi priznal sumu 2400,-eur bez požadovaného úroku z omeškania, teda prečo žalobu zamietol aj v časti príslušenstva z priznanej istiny. Súd druhej inštancie nariadil súdu prvej inštancie vec opätovne rozhodnúť, súd prvej inštancie má nanovo poškodiť zmiernou zníženou náhradou škody zohľadniac všetky okolnosti a osobitosti prípadu a to aj z ohľadom na žalovanou navrhnutú percentuálnu mieru zníženia. Súd prvej inštancie sa má vo svojom novom rozhodnutí zaoberať aj požadovanými úrokmi z omeškania.

4. Súd prvej inštancie konštatuje, že jeho prvý rozsudok nadobudol v časti zaplatenia sumy 2400,-eur v 12 rovnakých mesačných splátkach po 200,-eur až do vyrovnania právoplatnosť, v ďalšom konaní, teda rozhodoval len o zvyšku nároku uplatneného žalobcom.

5. V priebehu opätovného konania na súde prvej inštancie súd konštatoval, že nepovažuje za sporné vznik škodovej udalosti, výšku škody a skutočnosť, že škoda bola žalobcom poškodenému vyplatená. Sporové strany súhlasili s tým, že tieto skutočnosti nie je potrebné opätovne dokazovať.

6. Právna zástupkyňa žalobcu k veci uviedla, že na žalobe trvá v plnom rozsahu, čo do istiny aj čo do požadovaného úroku z omeškania. Úrok z omeškania požaduje od 31.12.2014 kvôli tomu, že žalovanej bola výzva na úhradu regresu doručená dňa 15.12.2014, a podľa výzvy mala žalovaná plniť do 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Uviedla ďalej, že sama nemôže rozhodnúť o znížení regresného nároku v tejto situácii potrebuje konzultáciu s nadriadeným. K veci ďalej uviedla, že nepovažuje za dôležité zistenie majetku poškodeného preto, že k žiadnemu plneniu poškodeného v prospech žalobcu v budúcnosti na základe rozhodnutia súdu nedôjde. Uviedla ďalej, že nesúhlasí s uplatnením moderačnej zásady, podľa nej názor aplikácia tejto zásady je v konkrétnom prípade v rozpore s princípom spravodlivosti, ako aj s princípom prevencie zodpovednosti za škodu. Uviedla ďalej, že žalobca niekoľkokrát vyzval žalovanú, aby požadovanú sumu uhradila a preto nevidí dôvod, aby nárok žalobcu nebol priznaný súdom. V prípade, že konajúci súd opäť aplikuje moderačnú zásadu žiadala, aby súd žalovanú zaviazal k úhrade celej istiny, úrokov a trov konania s tým, že túto sumu bude platiť žalovaná v splátkovom kalendári.

7. Žalovaná v opätovnom konaní na súde prvej inštancie potvrdila, že sa vydala, jej manžel je zamestnaný a zarába v čistom cca 900.-Eur mesačne.

8. Právna zástupkyňa žalovanej v priebehu opätovného konania na súde prvej inštancie uviedla, že u žalovanej došlo od pôvodného rozhodovania súdu k výraznej zmene pomerov. Žalovaná sa vydala, je na materskej dovolenke. Žalovaná spolu s manželom nadobudli podiel na nehnuteľnosti, ktorú momentálne splácajú. Uviedla ďalej, že žalovaná má náklady spojené s mobilným telefónom, spolu s manželom majú náklady na koncesionárske poplatky vo výške 4,64 eur mesačne, ZSE platia 40,-eur za mesiac, majú náklady na bývanie v sume 200,96 eur mesačne. Uviedla, že uplatnenie moderačnej zásady súdom prvej inštancie považuje za spravodlivé a primerané aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná utrpela pri dopravnej nehode úraz, dôsledkom ktorého bola aj amnézia, teda dočasná strata pamäti na obdobie úrazového deja. Táto skutočnosť znevýhodnila žalovanú pri opise skutku tak, ako sa stal, žalovaná si dopravnú nehodu nepamätá. V tejto súvislosti poukázala na správu MUDr. T. zo dňa 23.08.2004. V správe sa uvádza, že žalovaná bola po nehode výrazne algická, teda, že mala veľmi výrazné bolesti, na ktoré jej boli podané analgetiká a aj samotná bolesť môže viesť k šoku, ktorý môže spoluvysvetľovať amnéziu. Navrhla súdu, aby uplatnil moderačné právo podľa § 450 OZ, aj v súlade s bodom 9 a 10 odôvodnenia rozsudku KS Nitra v tejto veci. Má za to, že sú splnené dôvody na uplatnenie moderačného práva z dôvodu, že škoda nebola spôsobená úmyselne, žalovaná sama bola pri nehode poškodená na zdraví, pričom v časti otrasu mozgu a kontúzie pľúc išlo o zranenia priamo ohrozujúce život poškodenej. K veci uviedla, že pôvodne požadovala vyplatenie regresu vo výške 50 % preto, že to bola pôvodná úvaha žalovanej, ktorá najprv popierala akýkoľvek nárok žalobcu, z ľudského hľadiska považovala za nemiestne, aby požadovala uplatnenie moderačného práva vo výške 100 % jednalo sa jej o okamžitú úvahu. Poukázala na to, že žalovanej sa narodilo dieťa a nie je momentálne

zárobkovo činná. Pokiaľ by žalovaná nebola zdravotne indisponovaná amnéziou na skutok nevylučuje, že aj záver správneho konania mohol byť iný a to v zmysle možného spoluzavinenia poškodeného. Tým ale samozrejme nespochybňuje viazanosť súdu rozhodnutím správneho orgánu, poukazujeme na toto len ako okolnosť, na ktorú je potrebné pri rozhodovaní prihliadať. Uviedla, že doplneného dokazovania je zrejme, že majetkové pomery samotného poškodeného sú nadštandardné a neporovnateľné s majetkovou a sociálnou situáciou žalovanej, osobitne s tou, ktorá nastala po narodení dieťaťa. Nie je pritom možné považovať aby taký krok, akým je narodenie dieťaťa bol odkladaný na dobu po rozhodnutí súdu v tejto veci, aby sa takýto krok nebral ako účelový. Škoda nebola spôsobená zo strany žalovanej úmyselne a teda moderačné oprávnenie súdu nie je vylúčené. Napriek rozhodnutiu odvolacieho súdu, v procesnom postavení žalobcu, vystupuje právnická osoba, u ktorej krytie škôd vzniknutých poisťovňou, priamo vyplýva z predmetu jej podnikateľskej činnosti. V konaní nebolo ani tvrdené, že by poškodenému bola vznikla čo i len minimálna škoda na zdraví, a rovnako to platí aj voči osobe, ktorá sa vo vozidle s poškodeným nachádzala. Do úvahy neprichádza ani zníženie náhrady poškodenému zo strany poisťovne z titulu regresu za porušenie zmluvných podmienok alebo zákonom uloženou povinnosťou a preto má za to, že všetka škoda, ktorá fyzickej osobe vznikla bola fyzickej osobe aj nahradená. Vo vzťahu tak k náhrade škody, ako aj k úroku z omeškania je potrebné zohľadniť aj to, že žalovaná nebola ani pred podaním žaloby voči žalobcovi nečinná. Na jeho výzvy reagovala, uplatňovala svoje výhrady voči vznesenému nároku a časť dokladov, na verifikáciu vzniknutej škody bola zo strany žalobcu predkladaná až pred súdom 1. inštancie. To isté sa týka odstraňovania nezrovnalostí, na ktoré žalovaná poukazovala v súvislosti s procesom likvidácii poisťovnej udalosti. Preto sa domáha to, aby súd nepriznal žalobcovi úrok z omeškania a pokiaľ sa súd s týmto záverom nestotožní, aby ho priznal až od času, kedy mal súd pochybnosti vyslovené žalovanou za odstránené, pretože žalobca mal možnosť aj pred podaním žaloby reagovať na obranu žalovanej a podávať vysvetlenie k jej námietkam. Pokiaľ by sa súd v časti výšky plnenia, ktoré sa priznáva odchyľil od v poradí prvého rozsudku v tejto veci, žalovaná vzhľadom na svoju preukázanú sociálnu situáciu konkrétne narodenie dieťaťa a čerpanie materskej dovolenky, žiada o priznanie povolenia plnenia v splátkach po 50.-eur mesačne, pod stratou výhody splátok v prípade nedodržania splátkového kalendára. V podstate rovnaká argumentáciu aká bola uplatňovaná vo vzťahu k úroku z omeškania sa dá aplikovať aj na rozhodnutie súdu o trovách konania, kde navrhuje, aby súd posúdil aj efektívnosť jednotlivých úkonov s tým, že pre nezrovnalosti, týkajúce sa samotného merita veci, teda preukázania výšky škody bolo nutné pojednávanie odročiť. Pokiaľ súd prizná nárok na náhradu trov konania, navrhuje, aby súd postupoval v zmysle ustanovenia výšky náhrady trov konania tak, že nárok na náhradu trov konania, pokiaľ ide o výšku priznal len zo sumy, ktorá bude súdom priznaná, resp. na úhradu ktorej súd žalovanú zaviazal, čo odôvodňuje tým, že aj keď v CSP absentuje výslovne ustanovenie, ktoré by umožňovali iba časť náhrady trov konania, ak výška nároku závisela od úvahy súdu alebo znaleckého posudku, (ako to bolo v OSP) takéto rozhodnutie by zodpovedalo rozhodovacej praxi Ústavného súdu a Najvyššieho súdu aj po nadobudnutí platnosti CSP.

9. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tak, ako je uvedené v bode 5 pôvodného rozsudku súdu prvej inštancie, prepúšťacou správou zo dňa 25.08.2014, kópiou sobášneho listu žalovanej, správou domov T. P., faktúrou ZSE, informáciou o platbe inkasa, zmluvou o splátkovom úvere, výpisom z listu vlastníctva číslo XXXX, k.ú. Šurany, rodným listom maloletého R. X., potvrdením spoločnosti S. T. T.I..N.., ďalšími v spise doloženými dokladmi a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Súd konštatuje, že vznik škodovej udalosti, výška škody a skutočnosť, že bola škoda žalobcom poškodenému vyplatená nebola a nie je medzi sporovými stranami sporná. Nové dokazovanie v tomto smere nebolo potrebné, v časti vzniku škodovej udalosti, výške škody a skutočnosti, že škoda bola žalobcom poškodenému vyplatená súd poukazuje na dokazovanie vykonané pri prvom rozhodnutí súdu prvej inštancie tak, ako je uvedené v bode 5 rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 17.10.2017.

11. Z prepúšťacej správy zo dňa 25.08.2014 (číslo listu 80 spisu) mal súd preukázané, že žalovaná bola pri prijatí do nemocnice po dopravnej nehode pri vedomí, udávala bolesti celého tela, uviedla, že sa na nič nepamätá. Utrpela otras mozgu, kontúziu hrudníka a vnútrohruďných orgánov a kontúziu brucha a vnútrobrušných orgánov. Podľa uvedenej správy bola žalovaná výrazne algická, boli jej podávané analgetiká.

12. Z výpovede žalovanej a zo sobášneho listu mal súd preukázané, že žalovaná sa dňa 03.11.2018 vydala.

13.Z rodného listu maloletého R. X. mal súd preukázané, že žalovanej a jej manželovi sa dňa 09.04.2019 narodil syn R. X..

14.Zo správy domov SBD Bratislava mal súd preukázané, že žalovaná s manželom majú náklady na bývanie vo výške 200,96 eur.

15.Z faktúry ZSE za obdobie od 4.1.2018 až 2.8.2018 mal súd preukázané, že žalovaná s manželom majú náklady na elektrickú energiu vo výške 40,-eur mesačne.

16.Z dokladu o platbe SIPO mal súd preukázané, že žalovaná s manželom majú náklady na platbu RTVS vo výške 4,64 eur.

17.Zo zmluvy o splátkovom úvere mal súd preukázané, že žalovaná spolu s manželom podpísali zmluvu o splátkovom úvere (úver na bývanie) ešte pred uzavretím manželstva, teda dňa 12.12.2017, mesačná splátka úveru je vo výške 379,98 eur.

18.Z výpisu z listu vlastníctva číslo XXXX ,Q.. Ú.. Š. mal súd preukázané, že poškodený zo škodovej udalosti Q. T. vlastní so svojou manželkou nehnuteľnosti zapísané na uvedenom liste vlastníctva (rodinný dom a garáž) a parcely) tieto nadobudli kúpnu zmluvou zo dňa 07.05.2018.

19.Z potvrdenia spoločnosti S. T. T..I..N.. zo dňa 03.05.2019 mal súd preukázané, že poškodený Q. T. je zamestnaný v uvedenej spoločnosti od 29.7.2011, jeho čistý mesačný príjem v roku 2015 bol 487,-eur, v roku 2016 - 827,-eur , v roku 2017 - 4 161,50 eur, v roku 2018 - 4 341,-eur, takýto príjem dosahuje poškodený Q. T. aj v roku 2019.

20.Podľa § 450 Občianskeho zákonníka z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobilá; prihliadne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno vykonať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

21.Podľa § 813 ods.1 Občianskeho zákonníka ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

22.Podľa § 813 ods.2 Občianskeho zákonníka ak prešlo na poistiteľa právo podľa odseku 1 proti fyzickej osobe, platí pri jeho uplatňovaní primerane ustanovenie §450.

23.Podľa § 232 ods.3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

24.Podľa § 232 ods.4 C.s.p. ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

25.Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26.Podľa § 3 Nariadenia vlády SR číslo 87/1995 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy je výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27.Súd konštatuje, že prvý rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 17.10.2017 nadobudol právoplatnosť v časti , v ktorej súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2400,-eur v 12 rovnakých mesačných splátkach po 200 eur až do vyrovnania . V ďalšom konaní , teda súd prvej inštancie rozhodoval iba o zvyšku nároku žalobcu, ktorú uplatnil žalobou.

28.Súd konštatuje, že vznik škodovej udalosti, výška škody a skutočnosť, že škoda bola žalobcom poškodenému vyplatená nebola medzi sporovými stranami sporná, preto v tejto súvislosti nevykonal ďalšie dokazovanie.

29.V uvedenej veci súd opätovne aplikoval moderačnú zásadu, vzhľadom na ustanovenie § 813 ods. 2 OZ. Podľa Nálezu Ústavného súdu sp, z 31.1.2019 IV ÚS 377/2018 „ regresná náhrada má plniť výchovný a nie likvidačný účel, a má zohľadniť okolnosti, za ktorých došlo k vzniku škody, primeranosť náhrady možno ustáliť skúmaním výšky sumy vyplatenej z titulu poistenia (pri zohľadnení, či ide o sumu konečnú alebo o sumu, ktorá sa v budúcnosti bude zvyšovať), zohľadnením okolností, za ktorých škoda vznikla a tiež skúmaním osobných, zárobkových a majetkových pomerov toho, kto škodu spôsobil. Až posúdením týchto troch komponentov možno dospieť k záveru o tom, či regresná náhrada je primeraná. Aplikácia dvoch komponentov - výšky plnenia a miery jej percentuálneho zníženia a okolností za ktorých došlo ku škode nie je dostatočným podkladom pre záver o primeranosti regresnej náhrady- je nevyhnutné aplikovať súčasne aj tretí komponent, t. j. konkrétne pomery toho, kto škodu spôsobil, lebo len tak možno dosiahnuť účel regresnej náhrady. Skúmanie pomerov toho, kto škodu spôsobil, umožní primerane určiť výšku regresnej náhrady tak, aby plnila výchovný (odstrašujúci) účinok, a vyhnúť sa tomu, aby výška regresnej náhrady nebola príliš nízka - keď nenaplní svoj účel a na druhej strane, aby nebola (ekonomicky) likvidačná .

30.Súd prvej inštancie (inšpirovaný Nálezom Ústavného súdu SR) teda v prvom rade skúmal výšky sumy vyplatenej z titulu poistenia pri zohľadnení, či ide o sumu konečnú alebo o sumu, ktorá sa v budúcnosti bude zvyšovať. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že žalobca vyplatil poškodenému sumu 7293,61 eur - jedná sa o konečnú sumu, ktorá sa ďalej zvyšovať nebude.

31. Súd ďalej opätovne skúmal okolnosti za ktorých prišlo k vzniku škody. Je jednoznačné, že škoda vznikla pri dopravnej nehode, ktorú zavinila žalovaná. Táto skutočnosť bola jednoznačne preukázaná reláciou dopravnej polície o priebehu dopravnej nehody (čl. 8 spisu) a v priebehu konania nebola sporná ani medzi účastníkmi konania. Súd konštatuje, že žalovaná nespôsobila škodu úmyselne, ale z nebandlivosti, resp. neopatrnosti. Ako cyklistka nedala pri výjazde z vedľajšej cesty prednosť motorovému vozidlu, ktoré prechádzalo po hlavnej ceste. Bez toho, aby chcel súd prvej inštancie zavinenie žalovanej spochybňovať, je potrebné zobrať do úvahy aj skutočnosť, že žalovaná si mechanizmus vzniku dopravnej nehody nepamätala. Podľa lekárskej správy bola pri prevoze do nemocnice výrazne algická (algický = bolestivý - porovnaj www.slovník.sk), trpela teda silnými bolesťami, ktoré môžu mať za následok čiastočnú stratu pamäti. Táto skutočnosť mohla ovplyvniť výpovede žalovanej pri skúmaní mechanizmu vzniku dopravnej nehody.

32.V tejto súvislosti súd ďalej konštatuje, že žalovaná utrpela pri dopravnej nehode závažné poranenia - otras mozgu a pomliaždenie hrudníka a brucha - jednalo sa podľa názoru súdu o život ohrozujúci stav. Tak ako súd konštatoval už vo svojom prvom rozhodnutí, žalovaná bola už „ dostatočne potrestaná „ za svoju neopatrnosť pri jazde na bicykli početnými poraneniami, ktoré utrpela, túto skutočnosť je potrebné zväžiť pri uplatnení regresnej náhrady. Tak ako naznačil Ústavný súd SR, regresná náhrada má plniť výchovný a nie likvidačný účel. Okrem poranení, ktoré žalovaná pri nehode utrpela, je podľa názoru súdu prvej inštancie dostatočné, ak žalovaná ako regresnú náhradu zaplatí približne polovicu sumy ktorú žalobca vyplatil poškodenému.

33.Súd opätovne zohľadnil aj sociálne pomery žalovanej . Je preukázané, že v priebehu opätovného konania na súde prvej inštancie sa žalovaná vydala a narodilo a jej dieťa. Ostala teda bez príjmu, jej jediným príjmom je momentálne výplata materských dávok. Aj so splácaním regresnej náhrady jej bude musieť pomôcť manžel. Celková regresná náhrada, teda 3600,-eur platená v mesačných splátkach po 300.-eur žalovanú a jej manžela dostatočne zaťažuje - inými slovami vyššia platba regresnej náhrady v uvedenom prípade by sa veľmi negatívne podpísala na ekonomických podmienkach žalovanej, jej manžela a jej maloletého dieťaťa.

34.Tak ako súdu prvej inštancie nariadil súd druhej inštancie, súd skúmal aj majetkové pomery poškodenej osoby. Súdu prvej inštancie však nie je jasné (súd druhej inštancie to vo svojom uznesení neuviedol a ani neodôvodnil) akým spôsobom ovplyvní ekonomická situácia poškodeného výšku regresnej náhrady, skúmanie majetkových pomerov poškodeného pri uplatnení regresnej náhrady

poisťovňou nepredpokladá ani nevyžaduje ani Ústavný súd SR vo vyššie citovanom rozhodnutí. Súd mal preukázané, že prípadné uplatnenie moderačnej zásady zo strany súdu nebude viesť zo strany žalobcu, teda poisťovne k žiadnym právnym krokom smerujúcim proti poškodenému, žalobca teda s určitosťou nebude od poškodeného vymáhať zvyšok vyplatenej sumy, ktorá mu nebola priznaná v regresnom konaní. Napriek tomu súd prvej inštancie konštatuje, že majetkové pomery poškodeného sú na Slovenské pomery nadštandardné a uplatnenie moderačnej zásady v tomto smere žiadnym spôsobom poškodeného neovplyvní.

35. Priznanie regresnej náhrady vo výške cca 50 % z uplatneného nároku teda súd považuje vzhľadom na výšku sumy vyplatenej z titulu poistenia žalobcom poškodenému, mechanizmom vzniku škodovej udalosti a osobné, zárobkové a majetkové pomery žalovanej za dostatočné, podľa názoru súdu prvej inštancie bude naplnený odstrašujúci účinok regresu a takto stanovená výška regresnej náhrady nebude pre žalovanú ekonomicky likvidačná. Súd teda čo do istiny priznal žalobcovi regresnú náhradu vo výške cca 50% uplatneného nároku, vo zvyšnej časti súd žalobu čo do istiny zamietol.

36. Vyplatenie regresnej náhrady v splátkach súd povolil preto, aby žalovanú vzhľadom na jej momentálnu situáciu neprimeraným spôsobom nezaťažil - ani žalobca nebol proti tomu, aby žalovaná mohla regresnú náhradu zaplatiť v splátkach. Súd je toho názoru, že explicitný výklad ustanovenia § 232 ods.3 (druhá veta) C.s.p. umožňuje súdu, aby rozhodol o splnení finančnej povinnosti uloženej súdom aj v splátkach. Dlhšia lehota, o ktorej zákon hovorí nemusí byť nutne ohraničená konkrétnym dátumom, ku ktorému je nevyhnutné finančnú povinnosť splniť.

37. Pokiaľ ide o zaplatenie úrokov z omeškania uplatnených žalobcom, súd žalobu zamietol aj v tejto časti. Tak ako súd vyššie konštatoval, považuje sumu vo výške cca 50% uplatneného nároku ako regresnú náhradu za dostatočnú, každú ďalšiu platbu, teda aj platbu úroku z omeškania súd považuje za platbu nad rámec priznanej regresnej náhrady.

38. O nároku na trovy konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods.1 C.s.p. s prihliadnutím na § 262 ods.1 C.s.p., žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech (uplatnenie moderačnej zásady nemožno podľa názoru súdu za neúspech žalobcu v konaní považovať) súd priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon exekúcie podľa osobitného zákona.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).